

În interacțiunea cu ei, să ne arătăm respectul față de ei.

Sunt oameni care se confruntă în fiecare zi cu încercări. Să le arătăm grija noastră și să le întindem o mână de ajutor. Când ne vom îngriji unii de alții, noi vom fi binecuvântați.

Fie ca noi să ne amintim de cei în vârstă și de cei imobilizați în casele lor. Dacă ne vom face timp să-i vizităm, ei vor ști că sunt iubiți și prețuiți. Fie ca noi să ne îndeplinim responsabilitatea de „[a-i ajuta] pe slabi, [a înălța] mâinile oboseite și [a întări] genunchii care se clatină”¹.

Să fim oameni onești și integri, care încearcă să facă ceea ce este drept în orice clipă și în orice circumstanțe. Să fim ucenici credincioși ai lui Hristos, exemple de neprihănire, devenind astfel „lumini în lume”².

Dragi frați și surori, vă mulțumesc pentru rugăciunile rostite pentru mine. Ele mă întăresc și mă înalță în timp ce mă străduiesc din toată inima și cu toată puterea să fac voia lui Dumnezeu, să-I slujesc Lui și să vă slujesc dumneavoastră.

La încheierea acestei conferințe, invoc binecuvântările cerului asupra fiecăruia dintre dumneavoastră. Fie ca cei care vă aflați departe de casele dumneavoastră să vă întoarceți în siguranță și să găsiți totul în ordine. Fie ca noi toți să cugetăm la adevărurile pe care le-am auzit și fie ca ele să ne ajute să devenim ucenici și mai cutezători decât am fost când a început această conferință.

Până când ne vom întâlni din nou, peste șase luni, mă rog ca binecuvântările Domnului să se reverse asupra dumneavoastră și asupra noastră, a tuturor, și fac aceasta în numele Său sfânt – chiar Isus Hristos, Domnul și Salvatorul nostru – amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 81:5.
2. Filipeni 2:15.

Linda K. Burton

președinta generală a Societății de Alinare

Pregătite într-un fel care nu mai fusese cunoscut niciodată

Fie ca noi să ne pregătim să primim în mod demn rânduielele salvării și să ținem, cu un devotament necondiționat, legămintele corespunzătoare.

Când fiica noastră cea mai mică s-a întors acasă după prima zi de școală, am întrebato: „Cum a fost?”

Ea a răspuns: „A fost bine”.

Totuși, în dimineața următoare, când am trezit-o ca să meargă la școală, și-a încrucișat brațele și a spus cu fermitate: „Am fost deja la școală!” Se pare că nu o *pregătisem* sau nu îi explicasem că a merge la școală nu era un eveniment unic, ci era de așteptat ca ea să meargă la școală cinci zile pe săptămână, timp de mulți, mulți ani.

Gândindu-ne la principiul de a fi pregătit, imaginați-vă împreună cu mine următoarea scenă. În timp ce stați în camera celestială a templului, observați un număr de mirese și miri, fiind conduși cu reverență înăuntru și afară, în timp ce așteaptă să fie căsătoriți pentru timp și toată eternitatea. O mireasă intră în camera celestială,

ținându-se de mână cu alesul ei. Ea poartă o rochie de templu simplă, dar frumoasă, și are un zâmbet calm, liniștit și cald pe fața ei. Ea este bine aranjată, dar nu astfel încât să atragă atenția. Ea își ocupă locul, aruncă o privire scurtă în jur și apoi este, deodată, copleșită de emoție. Pare că lacrimile îi curg datorită sentimentelor de evlavie și reverență pe care le are pentru locul în care se află, dar și pentru rânduiala sacră care îi așteaptă pe ea și pe alesul ei. Comportamentul ei pare să spună: „Cât de recunoscătoare sunt să mă aflu astăzi în casa Domnului, pregătită să încep o călătorie eternă împreună cu un iubit însoțitor etern”. Ea pare să fie *pregătită* pentru mult mai mult decât un eveniment.

Recent, iubita noastră nepoată mi-a lăsat pe pernă un bilet care spunea în parte: „Un lucru pe care îl observ când intru în templu este spiritul liniștit, plin de iubire, care sălășluiește acolo...”

Oamenii pot merge la templu pentru a primi inspirație”¹. Ea are dreptate. În templu putem primi inspirație și revelație – și, de asemenea, putere pentru a face față adversităților vieții. Ceea ce învață ea despre templu, atunci când, în mod sistematic, duce la templu numele celor familia ei pentru a face botezuri și confirmări, o va pregăti pentru a primi rânduielei din templu, legăminte și binecuvântări suplimentare, atât pentru ea, cât și pentru cei aflați de cealaltă parte a vălului.

Vârșnicul Russell M. Nelson ne-a învățat: „Așa cum templele sunt pregătite pentru oameni, la fel, oamenii trebuie să se pregătească pentru templu”².

Când citesc din nou despre căpitanul Moroni, în Cartea lui Mormon, îmi amintesc faptul că, una dintre cele mai mari realizări ale lui Moroni, a fost pregătirea foarte atentă a nefiților pentru a ține piept înspăimântătoarei armate lamanite. El și-a pregătit poporul atât de bine, încât citim: „Dar iată, spre mirarea... foarte mare [a lamanilor], [nefiții] erau pregătiți pentru ei într-un fel care nu mai fusese cunoscut niciodată”³.

Acea expresie, „pregătiți... într-un fel care nu mai fusese cunoscut niciodată”, mi-a atras cu adevărat atenția.

Cum putem noi să fim mai bine pregătite pentru binecuvântările sacre din templu? Domnul ne-a învățat: „Și din nou, vă voi da un model în toate lucrurile”⁴. Vă invit să luăm în considerare un model pe care îl putem

găsi în scripturi și care ne va ajuta să ne pregătim mai bine. Pregătirea lui Moroni pentru a face față inamicului a necesitat sărguință constantă, efectuată cu credință, și acest model solicită același lucru.

Întotdeauna îmi face plăcere să citesc pilda spusă de Salvator, despre cinci fecioare înțelepte și cinci fecioare nechibzuite. Cu toate că această pildă se referă la faptul de a fi pregătit pentru A Doua Venire a Salvatorului nostru, am putea, de asemenea, să o comparăm cu situația de a fi pregătit pentru a primi binecuvântările templului, care se pot asemui cu o desfătare spirituală pentru cei care sunt bine pregătiți.

În Matei 25, citim:

„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelile, și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

Cinci dintre ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte...

cele [care erau] înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și untdelemn în vase.

Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate, și au adormit.

La miezul nopții, s-a auzit o strigare: «Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!»

Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelile.

Cele nechibzuite au spus celor înțelepte: «Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile».

Cele înțelepte le-au răspuns: «Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine

duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă».

Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.

Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare, și au zis: «Doamne, Doamne, deschide-ne!»

Dar el, drept răspuns, le-a zis: «Adevărat vă spun, că nu vă cunosc!»⁵

Nu cred că este cineva, mai ales printre cei cu inimi blânde, care să nu simtă tristețe pentru tinerele nechibzuite. Și unii dintre noi vor să le spună celorlalte: „Nu puteți să împărțiți, astfel încât toată lumea să fie fericită?” Dar gândiți-vă la acest lucru. Aceasta este o poveste spusă de către Salvator, și El este cel care le numește pe cinci dintre ele „înțelepte” și pe cinci „nechibzuite”.

Din moment ce considerăm această pildă ca un model pentru templu, luați în considerare cuvintele unui profet din zilele din urmă, care ne-a învățat că „uleiul pregătirii spirituale nu poate fi împărțit”⁶. Președintele Spencer W. Kimball a ajutat la clarificarea răspunsului la întrebarea de ce, acele cinci tinere „înțelepte” nu au putut să împartă uleiul din lămpile lor cu cele „nechibzuite”, atunci când a spus: „Participarea la adunările de împărțășanie adaugă ulei în lămpile noastre, picătură cu picătură, de-a lungul anilor. Postul, rugăciunea în familie, învățământul de acasă, controlul poftelor trupești, predicarea Evangheliei, studiul scripturilor – fiecare faptă de dăruire și supunere reprezintă o picătură adăugată rezervei noastre. Faptele de bunătate, plățirea de donații și zeciuiele, gândurile și acțiunile caste ... – acestea, de asemenea, contribuie în mod important la uleiul cu care, la miezul nopții, putem să realimentăm lămpile noastre golite”⁷.

Puteți să observați modelul pregătirii – picătură cu picătură – care ne poate ajuta atunci când ne gândim cum am putea fi mai sărguincioase atunci când ne pregătim să primim rânduiețile sacre pentru noi înșine și pentru alții? Ce alte lucruri mici și simple am putea să facem pentru a adăuga picături prețioase de ulei spiritual, în lămpile noastre de pregătire?

Învățăm de la vârstnicul Richard G. Scott că „demnitatea noastră personală este o cerință esențială pentru a ne putea bucura de binecuvântările din templu... Caracterul demn este cel mai bine stabilit printr-o viață de alegeri consecvente, corecte, centrate pe cuvintele Învățătorului”⁸. Îmi place cuvântul *consecvente*. A fi consecvent înseamnă a fi statornic și demn de încredere. Ce descriere minunată a principiului demnității!

În Bible Dictionary ni se spune: „Numai căminul se poate compara cu templul în ceea ce privește caracterul sacru”⁹. Se potrivesc acestei descrieri casele sau apartamentele noastre? O tânără minunată din episcopia noastră, ne-a vizitat recent. Știind că fratele ei tocmai se întorsese din misiune, am întrebat-o cum este să-l aibă din nou acasă. A spus că este minunat, dar, din când în când el întreabă dacă muzica nu ar putea fi dată mai încet. Ea a spus: „Și nici măcar nu era muzică *rea!*” Cred că merită ca, din când în când, să ne analizăm pe noi înșine pentru a fi sigure că, în căminele noastre, suntem pregătite să simțim Spiritul. Când ne pregătim căminele noastre pentru a fi locuri în care Spiritul e binevenit, vom fi pregătite să ne simțim mai „acasă” atunci când intrăm în casa Domnului.

Pe măsură ce ne pregătim să intrăm demne în templu și suntem credincioase legămintelor făcute acolo, Domnul ne va da „o multitudine de

binecuvântări”¹⁰. Recent, buna mea prietenă, Bonnie Oscarson, a schimbat complet modul de formulare al unei scripturi, când a spus: „Acolo unde se cere mult, se va da mult mai mult”¹¹. Sunt complet de acord cu acest lucru! Pentru că venim la templu pentru a primi binecuvântări *eterne*, nu ar trebui să ne surprindă că, pentru a fi îndreptățite să primim acele binecuvântări, este nevoie de un standard mai înalt. Din nou, vârstnicul Nelson ne-a învățat: „Pentru că templul este casa Domnului, standardele de acceptare aici sunt stabilite de El. Se intră aici ca oaspete al Lui. A deține o recomandare pentru templu este un privilegiu neprețuit și un semn tangibil al supunerii față de Dumnezeu și față de profeții Lui”¹².

Atleții de talie mondială și doctoranzii petrec ore, și zile, și săptămâni, și luni, și chiar ani de pregătire.

Picături zilnice de pregătire sunt cerute din partea lor pentru a avea succes. În mod asemănător, din partea celor care doresc să fie îndreptățiti la exaltare se așteaptă să trăiască un standard mai înalt de supunere, la care se ajunge practicând eficacitatea supunerii, zi de zi și picătură cu picătură.

Când, în mod consecvent și sărguincios, adăugăm ulei, picătură cu picătură, în lămpile noastre spirituale, făcând aceste lucruri mici și simple, putem avea lămpile noastre „pregătite și aprinse”¹³ cu o pregătire remarcabilă. Dragul meu soț, care este președinte de țarăș, a remarcat recent că el poate, aproape întotdeauna, să-și dea seama când cineva este pregătit și demn să intre în templu, pentru că acea persoană aduce un sentiment de bucurie și emoție, care poate fi simțit de celelalte persoane din aceeași cameră.

În rugăciunea de dedicare a Templului Kirtland, profetul Joseph Smith L-a rugat pe Domnul „ca toți aceia care vor trece pragul casei Domnului să simtă puterea Ta ... ca ei să poată crește în Tine și să primească o plenitudine a Duhului Sfânt... și să fie pregătiți să obțină tot ceea ce este necesar”¹⁴.

Mă rog ca, pentru noi, faptul de a merge la templu să fie mult mai mult decât un eveniment unic. Fie ca noi să ne pregătim să primim în mod demn rânduiețile salvării picătură cu picătură și să ținem, cu un devotament necondiționat, legămintele corespunzătoare. Atunci când facem astfel, eu știu că vom fi îndreptățiți să primim binecuvântările promise și o deplinătate a Duhului Sfânt și puterea Domnului în căminele noastre și în viețile noastre individuale. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Notă personală de la Aydia Kaylie Melo pentru Linda K. Burton, 31 aug. 2014.
2. Russell M. Nelson, „Să ne pregătim pentru binecuvântările din templu”, *Liahona*, oct. 2010, p. 41.
3. Alma 49:8; subliniere adăugată; vezi, de asemenea versetele 6–7.
4. Doctrină și Legăminte 52:14.
5. Matei 25:1–2, 4–11; Traducerea lui Joseph Smith, Matei 25:12 (în Matei 25:12, notă de subsol a).
6. Marvin J. Ashton, „A Time of Urgency”, *Ensign*, mai 1974, p. 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), p. 256.
8. Richard G. Scott, „Receive the Temple Blessings”, *Ensign*, mai 1999, p. 25; *Liahona*, iulie 1999, p. 29.
9. Bible Dictionary, „Temple.”
10. Doctrină și Legăminte 104:2.
11. Bonnie L. Oscarson, „Greater Expectations”, (transmișiune prin satelit pentru seminarele și institutele de religie, 5 aug. 2014); lds.org/broadcasts; vezi, de asemenea Luca 12:48; Doctrină și Legăminte 82:3.
12. Russell M. Nelson, „Pregătirea personală pentru binecuvântările din templu”, *Liahona*, iulie 2001, p. 38.
13. Doctrină și Legăminte 33:17.
14. Doctrină și Legăminte 109:13, 15.

Jean A. Stevens

prima consilieră în Președinția generală a Societății Primare

Fiice de legământ ale Lui Dumnezeu

Când fiicele lui Dumnezeu își concentrează atenția asupra templului și a legămintelor sacre pe care le-au făcut, Dumnezeu poate oferi binecuvântări în moduri personale și puternice.

Dragi surori, vă salut cu foarte multă dragoste. Oriunde v-ați afla în lume, sper că simțiți chiar acum dragostea pe care Domnul o are pentru fiecare dintre dumneavoastră și Spiritul care vă depune mărturie în inimă despre mesajul pe care tocmai l-a intonat acest minunat cor. Alături de cor, depun și eu mărturie: Știu că trăiește-al meu Mântuitor și că ne iubește pe fiecare dintre noi.

În această seară, ne-am adunat în calitate de fiice de legământ ale lui Dumnezeu. Vârsta, circumstanțele și personalitatea fiecăreia dintre noi nu ne pot separa, deoarece, mai presus de orice, suntem ale Lui. Am făcut legământul de a ne aminti mereu de Fiul Său.

Puterea aceluia legământ individual a fost întipărită în inima mea în urmă cu trei săptămâni, când am asistat la o ceremonie de botez. În față mea erau opt copii frumoși care stăteau cu pioșenie și entuziasm pentru că, în sfârșit, sosise ziua lor specială. Dar, în timp ce mă uitam la chipurile lor luminoase, nu am văzut doar un grup de copii.

I-am văzut, în schimb, așa cum cred că ar face-o Domnul, în mod individual. Le-am văzut pe Emma, pe Sophia, i-am văzut pe Ian, pe Logan, pe Aden, pe William, pe Sophie și pe Micah. Fiecare botez și legământul asociat acestuia este făcut în mod individual. Îmbrăcați în alb, toți erau pregătiți și dornici din toată inima lor de copii de opt ani să facă primul legământ cu Dumnezeu.

